

LEYLAM LEYLAM

ETMIŞƏM EŞQINLƏ HƏR KƏLMƏMDƏ TÜĞYAN...

(Ölməz qəzəlxan Əlağa Vahidin qəzəlinə təxmis)

Etmışəm eşqinlə hər kəlməmdə tüğyan, sevgilim,
Bir Səməndər tək yanır can, oldu biryan, sevgilim!
Neyləyim, firqət salıb canıma hicran, sevgilim?!
Könlümü etmiş cəmalın şövqü-heyran, sevgilim,
Yox bəşərdə, sən kimi istəkli canan, sevgilim!

Sən gələrkən hər zaman, sanki bəzər ətrafı gül,
Bundan artıq yox mənimçün bir hədiyyə, ya ödü!l
Şad olar qəlbim, tək, yarım, yanımda böylə gül!
Hər görəndə gül üzün, doymaz tamaşadan, könül!
Olmuşam bülbülsifət, eşqində nalan, sevgilim!

Göz önündən getməyən sən beynimin xülyasısan,
Ömrümün xoş nəğməsi, bir bülbülü-şeydasısan.
Təkcə, şad eylə bu qəlbi, ömrümün sevdasısan,
Mən məhəbbət mülkünün Məcnunu, sən Leylasısan,
Dərs ala bizdən gerək eşq əhli hər an, sevgilim!

Gül ki, güllər ağlamaz, gəl yarım ol, bu təhrdə,
Dalğasız olmaz dəniz, baş da bəlasız mehrdə.
Sevgidən bal tək dadar içsən əlindən zəhr də
Eşq dərindən çətin bir dərd yoxmuş dəhrdə
Çarəsin tapmaz bu dərdin gəlsə Loğman, sevgilim!

Qəlbini bölsən də, Leyla, eşqdən, gər tənşifə,
Xeyri yox, sən tək gülün vəsf eyləyən bir vasifə.
Dərdinə yandım sənin gəl, söylədin mən vaqifə:
-Çarə olsaydı, Züleyxadan olardı Yusifə,
Eylədi Vahid kimi pabəndi-zindan, sevgilim!

DEYİRDİN

(heca 8+7)

Deyirdin: "Mələk kimisən, sənə nahaq deyən, Əllərimlə çıxaram yerindən ürəyini".
Eləsə, öz ürəyini çıxart görüm yerindən
Belə qorumuş olarsan haqsızdan mələyini!

ETDİ

(əruz)

İstərdim o yarım məni xar etməsin, etdi,
Bu canımı candan o bezar etməsin, etdi.
Aşiq ürəyi qoy dili-zar etməsin, etdi,
Ondan diləyim könlümə sirdaş kimi olmaq
Ətşan eləyib qəlbi cadar etməsin, etdi.

Oldum mən onun halinə ortağ nə qəm etdim?
Axşam da, səhər də düşünüb dərdinə yetdim.
Ancaq, deyəsən, saflığının badına getdim
Söyləndim ona, eşqi yaxar, etməsin, etdi
Ətşan eləyib qəlbi cadar etməsin, etdi.

İndi o vəfasız unudub bir səsi yoxdu,
Mənsiz öləcəkdi, dedişi kəlməsi yoxdu.
Bülbül kimi cəh-cəh eləyən nəğməsi yoxdu
Anlatdım ona nəğməni car etməsin, etdi
Ətşan eləyib qəlbi cadar etməsin, etdi.

Saf sevgi xəyallar kimidir, az görənlər olmuş,
Öz yarını hər kəsdən o, mümtaz görənlər olmuş.
Bir qaydasıdır aşiqinin, naz görənlər olmuş
Rəftarı ilə kaş ki, kənar etməsin, etdi
Ətşan eləyib qəlbi cadar etməsin, etdi.

Leyla, onu sən var eləyib qəlbinə gömdün,
Hətta, təbiətdən də dəyişdin, yönə döndün.
Bir şam kimi gündüz-gecə yandın, necə söndün?!
Kaş dəhri sənə bunca azar etməsin, etdi
Ətşan eləyib qəlbi cadar etməsin, etdi.

ÜÇLÜK

(əruz)

Nəyçün yaşayırsan, yaşadıqca düşünərsən,
Dünya sənə qəm, sevgi verib, hər nə yetirdi
Dünya sənə qəm, sevgi yetirdi və bitirdi.

Mə'nasız ömür çay üzərində çöpə bənzər,
Onlar qapılar çayə, gedişatə baxarlar
Onlar qapılar çayə, baxarlar və axarlar.

İnsan kimi bir şey nə ucalmaz, nə də enməz,
Olsa ədəbin daima çox öndə durarsan
Olsa ədəbin öndə durarsan və udarsan.

Sirr açma, əgər varlığın öyrənməmişsən,
Olmaz ki, hər insanda o hümmət, o dəyanət
Olmaz ki, hər insanda dəyanət və mətanət.

Leylam, bu çətinliklərə qalib gələcəksən,
Çün, hər uğurun bər-bəzəyi oldu çətinlik.
Çün, hər uğurun oldu çətinlik və mətinlik.

NƏ GÖZƏL...

Nə gözəl! Mənimtək bir bəxtəvərin yarı gəlib,
Ömrümün nəğməli, təsnifli kəman, tarı gəlib.

Bəzəmir ömrü hər an yaz çiçəyi tək bu həyat,
Getdi qış, gəldi bahar, bəhrə ilə barı gəlib.

Kim özünü aparıb birgə bu dünya malını?
İstəməm dövləti, çün gəldi, əgər varı gəlib.

Can gedər, sözsə qalar, yaxşı sözün qiyməti yox!
Sözümə qüvvə verən qüvvəti, həmkarı gəlib.

Xoş olub halinə, ritmin yerinə düşdü, könül!
Atacaq qüssəni Leylam, düzü-ılqarı gəlib!

KÖNLÜM, DAHA BƏSDİR...

Könlüm, daha bəsdir, bu qədər illətə dözdün,
Səbrim daralır, tab eləmir, zillətə dözdün!

Səssizdi içimdən duyulan hıçqırığı da,
Bir yanə çıxıncan nə qədər möhnətə dözdün?!

Gözdən süzülər yaş, ürəyin ağlasa, əlbət,
Bu qüssəni tənha daşıyıb üzlətə* dözdün!

Həç kim başa düşməz, duya bilməz səni, ey dil!
Təskinlik edib, "döz" deyərək, möhlətə dözdün!

Hər bir kədər axırı var, səbr elə, Leylam!
Bir gün düşəcək yoluna nur, zülmətə dözdün!

*üzlət-təklilik, tənhalıq

PULDU, PUL

(satira)

Adəmi insan eləyən puldu, pul,
Müşkülü asan eləyən puldu, pul!

Pulsuz adam yansa üfürməz biri,
Puç görünər neyləsə də mahiri
Ölsə yolun üstə, götürməz diri.
Adəmi insan eləyən puldu, pul,
Müşkülü asan eləyən puldu, pul!

Varsa pulun qaş-gözü süzdürginən,
Üstüvə altunları düzdürginən.
Yoxsulu gördün üzü büzdürginən
Adəmi insan eləyən puldu, pul,
Müşkülü asan eləyən puldu, pul!

Fərq eləməz olsa o, muflun* kimi,
Diş tökülüb, saqqalı var yun kimi.
Xoş görünər oynasa meymun kimi
Adəmi insan eləyən puldu, pul,
Müşkülü asan eləyən puldu, pul!

Puldu çalıb-oynadan insanları,
Puldu güman məsləyi, vicdanları,
Puldu silən hər ləkə, nöqsanları
Adəmi insan eləyən puldu, pul,
Müşkülü asan eləyən puldu, pul!

Öylə qatar, pul kiminin başını,
Tək də yeyər, dolmasını, aşını.
Saymaz olar dostunu, qardaşını
Adəmi insan eləyən puldu, pul,
Müşkülü asan eləyən puldu, pul!

Yoxsula lazımımı, məgər təntənə?
Öyrəşib o, sıxsın onu məngənə!
Böylə olub daima dəb, ən'ənə
Adəmi insan eləyən puldu, pul,
Müşkülü asan eləyən puldu, pul!

Bağlı qapın varsa açan puldu, bil!
Çirkin üzə nuru saçan puldu, bil!
Pulsuz adamdan da qaçan puldu, bil!
Adəmi insan eləyən puldu, pul,
Müşkülü asan eləyən puldu, pul!
*muflun-dağ qoyunu

XAL-XAL İLAN

(uşaqlar üçün təmsil)

Xal-xal ilan öydü yaman özünü,
O, Qartal nazla dedi sözünü:
-Naxışlıyam, gözəl də görünürəm,
Anında, hər yerə tez sürünürəm!
Zəhərim də, gücüm də var özümdə,
Çox zəifdir, hər bir heyvan gözümdə.
Qartal durub baxdı ona qıraqdan,
Yorulmurdu ilan boş danışmaqdan.
Birdən o, çevirdi üzün ilana,
Qartal görək nələr söylədi ona:
-Xal-xal ilan, madam məharətlisən,
Göstər, necə güclü, cəsarətlisən?!
İkimiz də dağın başına qalxaq,

Kim qoçaqdır, sonra ona bir baxaq.
Qartal ilə həməən o, razılaşdı,
Daş-kəsəkdən tez -tez sürüşdü, aşdı.
Qartal qanadların çaldı bir dəfə,
Süzərək yetişdi həməən hədəfə.
Ucalar saf olan kəs birdən-birə,
Lovğalıqla insan yetməz bir yerə.

ŞİRİN-ŞƏKƏR SEVİNCİM

(uşaq şeiri)

Şirin-şirin dilləri var,
Sevimli balam Sevincin.
Donunda da gülləri var
Qadasın allam Sevincin.

O danışır təzə-təzə,
Sözləri lap olub məzə.
O qədər bal, şəkər olub
Amandır, gəlməsin gözə!

Özü də bal, sözü də bal,
Yanağında var kiçik xal.
"R" deyəmmir, qarı görüb
Sevincək qışqırır: - Qal, qal!

QIŞ GƏLDİ, QAR YAĞDI

(uşaq şeiri) (3+3+3+3)

Qış gəldi, havalar soyudu buz kimi,
Qar örtüdü hər yeri, göründü duz kimi.
Nə kələ-kötürü vardısı torpağın
Doldurdu onların üstünü düz kimi.

Sevirəm təbiət o ki, var, gözəldir!
Hər fəslin öz gözəl donu var, gözəldir.
Qışa həm mənzərə, həm soyuq yaraşır
Ağappaq yağdıqca necə qar, gözəldir?!

